

[Nathalie Lind.]

vet som en særforsoagsopgave med tilskud fra socialministeriet, fra 1. januar 1978 skal overgå til amtskommunerne, men for Ortopædisk Hospital i Københavns vedkommende til staten, ligger jo i naturlig fortsættelse af den hidtidige udvikling, at sygehusopgaver skal løses af amterne.

Vi har fra venstres side være indforstået med denne udvikling, og vi har stemt for de tidligere forslag herom. Jeg vil gerne sige her, at det er nok med lidt større betænkelighed, vi ser specielt på de ortopædiske hospitalers overgang til amterne. I udvalget er der forskellige spørgsmål, vi gerne vil have belyst, men det principielle sigte vil vi dog ikke gå imod.

Der har jo været forskellige forslag om, hvor Ortopædisk Hospital i København skulle placeres. Det, der umiddelbart forekommer mig tiltalende ved tanken om at lægge det ind under rigshospitalet, er, at jeg forstår, at så bevares det som en enhed, hvor man kan udnytte ekspertisen, men naturligvis vil vi da også være villige til at høre argumenterne fra den anden side og drøfte disse i udvalget.

Jeg skal med hensyn til personalets stilling blot sige, at jeg også gerne vil have nærmere oplysninger om ikke blot det løn- og pensionsmæssige, det er jo udførligt beskrevet i lovforslaget, men også om, hvorledes indplaceringen vil blive, hvordan de arbejdsmæssige vilkår vil være for dette meget store personale, der nu skal overføres til amterne.

Med hensyn til den økonomiske kompensationsordning står der i bemærkningerne, at Amtsrådsforeningen har tilsluttet sig denne ordning. Jeg vil gerne spørge ministeren: gælder det også den i bemærkningerne på side 9 omtalte fordelingsnøgle, hvorefter tilskuddet efter objektive kriterier er beregnet? Ellers må vi også vurdere dette spørgsmål nærmere.

Men når jeg har taget disse mere kontante ting frem, synes jeg, der tilbage står et hovedspørgsmål: hvordan vil forholdene blive for patienterne? Vil det være muligt, når de ortopædiske hospitaler og afdelinger overgår til amterne og dermed indgår som et led i det almindelige sygehusvæsen, at bevare den ekspertise og den specialviden, som har været til uvurderlig gavn for de ofte meget hårdt medtagne mennesker, som er blevet behandlet på de ortopædiske hospitaler? Kan vi være sikre på, at mennesker med medfødte misdannelser ikke

bliver skubbet til side i relation til den udvikling, der sker i den ortopædiske kirurgi? Jeg håber ikke, at der sker en sådan udvikling, men afgørende må være, at der fastsættes visitations- og betalingsordninger, som gør det muligt at samle patientgrupperne i store enheder.

Så står der i bemærkningerne, at det indtil videre forudsættes, at Samfundet og Hjemmet for Vanføre skal fortsætte med sin øvrige virksomhed, og der nævnes bl. a. Geelsgaard, Hornbæk og Hald.

Jeg synes, det er lidt en bemærkning uden så forfærdelig meget indhold, når man ved, at der foreligger en betænkning, nr. 781, fra 1976 om, at bl. a. Geelsgaard skal overgå til Københavns amt og Hornbæk til Frederiksborg amt. Jeg tror, det er afgørende, at vi lægger de samme synspunkter til grund her, at vi må sikre, at de læger og andre behandlingsgrupper, som skal hjælpe disse patienter, virkelig har et bredt erfaringsgrundlag. Det er ikke det samme at få en enkelt patient nogle enkelte gange om året som i det daglige virkelig at arbejde med disse patienters helt specielle forhold. Jeg tror, at betalings- og visitationsordninger, der er tilstrækkelig smidige, må være det middel, som kan løse dette problem.

Jeg skal ikke tage endelig stilling her, men har blot villet påpege de helt særlige hensyn, som vi må tage ikke mindst til mennesker med medfødte alvorlige handicap.

Jeg kan på venstres vegne tilsige en grundig og en interesseret udvalgsbehandling vedrørende dette lovforslag.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Ved første øjekast kan dette lovforslag give indtryk af at være et af de led i den almindelige decentralisering, som er foregået på en lang række områder i de senere år. Ved de tidligere overførsler har der i det væsentlige været tale om institutioner, der fra statslig regie er overgået til kommunal regie, men for Samfundet og Hjemmet for Vanføre er der tale om en selvejende institution, hvis værdier nu overlades så godt som vederlagsfrit til de respektive amtskommuner.

Af lovforslaget fremgår det, at der er opnået enighed mellem Samfundet og Hjemmet for Vanføre og de respektive ministerier, men for mig er der stadig en lille tvivl om, hvorvidt demokratiets spilleregler er overholdt, nærmere betegnet om den ene part har følt sig tvunget